BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXII. Seria II — No. 719 — 4 pagini 5 LEI — Miercuri 21 Oct. 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Direcția și Ad-ția 3.26.60
Telefoane: Secretariat 5.91.86
Provincia 5.91.86
Tipografia 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an Lei 1200
6 luni „ 600
Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Înscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat: Al. Iliescu

SPORTUL UNIVERSITAR IN SLUJBA NAȚIUNII

Problema introducerii educației fizice în Universitate, preocupă intens, cercurile de specialitate.

Aceasta pentru a se asigura complectarea educației intelectuale, în sensul de a se forma o armată de tineri ageri la minte și viguroși la trup. Tineri cari să poată face față situației din toate punctele de vedere, atunci când țara s'ar găsi în momente grele.

Importanța educației fizice în desvoltarea conceptiei de luptă și existență e excepțională.

Iată de ce propagarea, popularizarea sportului și a educației fizice în Universitatea românească înseamnă un pas gigantic spre traducerea în fapt a unui crez sfânt pentru noi, tinerii.

Nu urmărim performanțe, ci doar încercări de standardizare a unor probe atletice, care să fie trecute de un cât mai mare număr de intelectuali.

Unui student obosit de munca laboratorului, sau chinuit de grijele cel frământă, ca și de un studiu excesiv în bibliotecă, îi este absolut necesară o destindere de 2—3 ore pe săptămână în aer liber, pe stadionul întăritor, pe stadionul sănătății totale.

Ceeace susține un dârzenie semnatarul acestor rânduri nu este o utopie, ci o realitate pură, pe plan biologic. Pentru a se ajunge însă cu adevărat la realizarea sportului universitar, e necesar ca studenții sportivi, să nu mai activeze răsleți, prin diverse cluburi, ci să versitar se unească în asociații universitare, așa cum sunt G. U. F.-urile italiene, care au dovedit cu prisosință, printr'o vie activitate, cât de folositoare sunt.

»Săptămâna Universitară» ce a avut loc între 4 și 10 Mai 1942, la București, a arătat vastele posibilități de practicare și organizare a mișcării sportive în masele studențești.

Frații îndrăgitori ai sportului universitar au participat în vara aceasta încrezători, plini de voioșie și entuziasm, la cea mai grandioasă manifestație sportivă universitară ce a avut loc la noi în țară.

D. Prof. MIHAI ANTONESCU, vice-președintele Consiliului de miniștri, Profesorul cel mai drag al studențimii, a fost cu această ocazie cel mai cu suflet susținător al cauzei studențești pe care a susținut-o moral și material.

A fost o încercare reușită ce a constituit un imbold pentru activitatea viitoare.

D. prof. MIHAI ANTONESCU, vice-președintele Consiliului de miniștri, prin dragostea nețărmurită ce a arătat-o reprezentanților de elită ai studențimii, cu ocazia «Săptămânii Universitare» consfințește dorința ce o are primul sfetnic al țării, ca în strânsă colaborare, cu cărturarii de vază ai Neamului și Organizarea Sportului Românesc, să înalțe pe culmi de glorioasă activitate, sportul universitar la al cărui proect de regulamenat se lucrează intens de reprezentanții forului sportiv uni-

Mircea Poenaru-Bordea

Ce ne-au arătat ultimii 8 ani...

Avem nevoe de PROFESORI-ANTRENORI, pentrucă footballul nostru este o scoală cu elevi fără profesori...

Infrângerea grea de la Beuthen a fost oarecum compensată în spiritul sportivilor prin rezultatul egal realizat de echipa națională în jocul cu Croația. Credincioasă tradiției, echipa noastră de football a adus o palidă licărire de nădejde după o înfrângere care dezolase în mod egal pe toată lumea. Iată pentru ce poate fi vorba de o compensație minoră.

Aceste două întâlniri internaționale au pus însă probleme mai grave decât acelea ale amorului propriu și printre acestea este și problema standardului footballului nostru.

Acum, când criticile au încetat, când matchul s'a catalogat în palmaresul echipei naționale, transformându-se într'o simplă expresie aritmetică și opinia sportivă caută sau a găsit alte subiecte de discuție, este momentul cel mai potrivit pentru a analiza stadiul footballului românesc. Pentrucă el oferă și liniștea următoare pasiunilor vii și perspectiva completă a faptelor.

Sportul cu mingia rotundă — căci problema ne preocupă în ansamblu — a fost și poate mai este încă, copilul răsfățat al maselor. Dar ca oricărui copil răsfățat i s au tolerat anumite «nebunii», unele abateri, cari ar fi meritat intervenții și sancționări imediate. Ceea ce a urmat -- situația în fața căreia ne găsim azi, deci — nu este decât o consecință firească. Pe care însă nu trebue s'o acceptăm cu resemnare, așa cum s'a întâmplat oridecâteori fenomenul acesta s'a repetat.

Diferența dintre echipa națională și standardul footballului românesc

Footballul nostru este într'un regres evident și acest regres nu-i determinat de vremurile deosebite pe care le trăim. El își are obârșia chiar în așa zisele vremuri de strălucire ale Naționalei noastre, când anumite fantezii supraîncălzite făceau o clasificare depășind cu mult clasa footballului românesc.

S'a făcut atunci, așa cum mai fac unii astăzi, greșala de neiertat a unei clasificări pe bază de rezultate și numai de rezultate. De adevăratele posibilități ale soccerului nostru n'au ținut seamă decât câțiva tehnicieni, cari — mai competenți și calmi — au văzut ceva mai departe de cercul luminos al unei victorii sau al unor performanțe de merit.

In principiu, o echipă națională trebue să fie quintesența sportului respectiv și în acelaș timp imaginea reală a standardului atins de acesta.

O fază a matchului F. C. Craiova — Sportul Studențesc: Straja în luptă cu Dumitrescu cu I și Bobancu.

In footballul nostru s'a întâmplat însă un fenomen ciudat. Echipa reprezentativă era mai mult sau mai puțin o quintesență căci cuprindea de cele mai multe ori pe cei mai buni jucători dar nu era și imaginea reală a standardului atins. Cei 11 jucători, cari o formau reprezentau tot atâtea forțe individuale, capabile să se lege într'o echipă de posibilități mari, dar erau cu mult superiori celora cari urmau după ei. Astfel în timpuri le de glorie ale lui Vogl, Taenzer, Semler, Ciolac, Bindea Sepi.. înlocuitorii lor imediați erau mult sub valoarea titularilor.

Nu era, deci, permis să se confunde posibilitățile reale ale footballului românesc cu rezultatele echipei reprezentative. Acestea din urmă se datorau clasei atinse de câțiva jucători de frunte și nu corespundeau decât vag — cu excepția a două sau trei echipe de club — valorii generale a footballului românesc.

Restabilind acest adevăr, pe care nu avem pretenția că-l enunțăm noi, în intenția noastră stă să ne ocupăm de erorile constatate în ultimii opt ani și să propunem — în limita posibilităților actuale dar și în conformitate cu un deplin spirit de seriozitate — corectivele necesare unei reveniri la normal.

Elevi fără profesori

Cluburile noastre le-au lipsit aproape din totdeauna, profesorii cari să formeze și să perfecționeze pe jucătorii de clasă. Afirmația aceasta nu trebue considerată prea îndrăzneață. Este adevărat că au stat în trecut câțiva antrenori buni. Au fost însă atât de puțini încât aportul lor nu s'a putut simți decât temporar la echipele, pe care le-au antrenat. In general am avut și continuăm să avem jucători fără antrenori sau dacă vreți, elevi fără profesori. Tot ceea ce au isbutit jucătorii noștri de football s a datorat însușirilor lor native și cunoștințelor asimilate «vizual» prin contactul cu echipele mari, cari ne-au vizitat.

Ori, de la acești elevi fără profesori nu putem cere mai mult decât ceea ce știu și nici mai mult decât au isbutit să copieze prin spiritul lor de imitație. Este însă logic să ne întrebăm dacă trebue să continuăm aplicarea acestei metode originale sau dacă, în sfârșit nu ar fi mai bine să ne hotărâm a face ceva temeinic.

O reformă de jos în sus

Ori cine va opta desigur pentru a doua soluție. Nu este însă vorba de un plebiscit sau de o anchetă cu păreri și comentarii. Ceea ce trebue, este o reformă a concepțiilor și o realizare practică imediată căci nu mai este posibilă nicio întârziere.

Există sau nu o criză puternică în footballul românesc? Există într-adevăr, această criză. S'o rezolvăm. Dar să începem de data aceasta de jos în sus. Este vorba tot de o acțiune verticală dar de data aceasta reforma trebue să pornească din regiuni mai vitale.

Nu avem profesori? Exact. Să-i creiem. Dar să nu-i improvizăm. Să nu ne mulțumim să recurgem în acest scop la foști jucători, cari s'au dedicat meseriei de antrenor și în spatele cărora să lăsăm toată greu-

Petre Steinbach

(Continuare în pag. 3-a)

SCRISOARE SPORTIVĂ DIN GERMANIA

Viitorul congres european de sport

BERLIN (Dela corespondentul nostru). — Pregătirile pentru primul congres european al sportului, care se va ține în a doua jumătate a lunii Octombrie la Muenchen, sunt în toiu. După cum se știe, cu ocazia concursurilor internaționale de atletism de pe Stadionul Olimpic din Berlin, reprezentanții diferitelor națiuni europene au hotărât înființarea unei Asociații Europene de sport (ESV).

Acest lucru devenise necesar, deoarece o parte din vechile asociații internaționale de specialitate nu mai corespundeau cerințelor momentane. Unele dintre ele și-au încetat activitatea singure.

Așa, spre exemplu, asociația internațională de gimnastică (FIG). Președintele acestei asociații era contele polonez Adam Zamoyski, mort de curând. Scop și țintă a nouii asociații europene de sport este reintroducerea ordinei pe toate tărâmurile educației fizice europene. Congresul din Muenchen va forma cadrul. Un mare număr de națiuni europene iau parte la această conferință.

DELA BICICLETA LUI DRAIS LA BICICLETA DE CURSE

Au trecut 125 de ani de când a apărut pentru prima dată bicicleta lui Drais. Nici un om nu putea sa-și închipuie pe acea vreme că din bicicleta, care se asemăna mai mult cu o trotinetă de copil, va ieși acel vehicul care să cucerească în curând întreaga lume.

Numai în Germania există astăzi preo 20 milioane de exemplare. 50 ani după apariția acestei invenții a germanului Karl Friedrich Drais, s'au făcut primele perfecționări, prevăzându-se roata din față cu două pedale.

După aceasta a urmat bicicleta înaltă și, în sfârșit, aceasta s'a transformat în bicicleta de astăzi.

După inventarea freilauflului bicicleta și-a luat forma definitivă. Totuși lucrările nu au stagnat. S'au adus tot felul de îmbunătățiri mai ales la bicicleta de sport. Să ne dăm seama numai la ce efort este supusă bicicleta de curse când coboară un deal cu o viteză de 70 km. pe oră. Mai ales furca și cadrul trebuie să reziste unei imense probe. Și totuși rar-ori numai se întâmplă să se rupă.

FILME SPORTIVE

După marile succes obținut filmul sportiv german «Marele match» se pare că se intenționează și turnarea altor filme. Se anunță din Suedia că în cadrul matchului internațional cu Germana au fost luate unele scene necesare unui film footballistic.

In Spania, deasemenea, se lucrează la un film intitulat «campionul». După cât se pare, Europa are o conjunctură de filme sportive. Va fi interesant de observat cum vor rezolva diferitele națiuni filmul sportiv. Germania așteaptă cu nerăbdare părerea publicului asupra filmului sportiv «Marele match».

Deutsche Allgemeine Zeitung scrie

Tănăsescu al treilea tennisman din Europa: Magda Rurac, printre cele mai bune jucătoare

VINICIUS RURAC, o revelație

Maiorul Schoenborn, președintele federației germane de tennis cunoscut și la noi cu ocazia ultimei întâlniri dintre jucătorii români și cei germani, al căror conducător a fost d-sa, publică în «Deutsche Allgemeine Zeitung» un articol retrospectiv asupra tennisului european, stabilind totodată și un clasament al celor mai buni tennismani continentali, bazându-se pe rezultatele întâlnirilor internaționale ce au avut loc în decursul acestui sezon. Maiorul Schoenborn care este un bun cunoscător al tennisului european, are — în acest articol — aprecieri măgulitoare la adresa jucătorilor noștri.

Reproducem mai jos, textual, câteva pasagii mai interesante din retrospecțiunea d-lui Schönborn.

«Continuele relații sportive de pe continent, care au pus față în față pe jucătorii de frunte ai Germaniei, Italiei, României, Croației, Ungariei, Slovaciei, Suediei, Franței, Spaniei și Elveției, au oferit, pe lângă aceasta, numeroase posibilități de comparație și — primul rând — singurul prilej de a constata că în rândurile așișderea n'a avut loc nici o schimbare mai importantă. Talente noui n'au apărut nicăeri. Sunt demni de menționat, însă: Katona, care l-a învins pe Bossi dar care a fost învins de Balkowiak; croatul Branovic, care deține o victorie asupra lui del Bello și mai presus de toți românul Rurac, care l-a învins pe Branovic și pe Bawarowski și care a înfruntat cu îndrăzneală pe Göpfert, Koch și Eppler. Totuși nici unul din acești trei jucători nu se poate număra printre «primii zece».

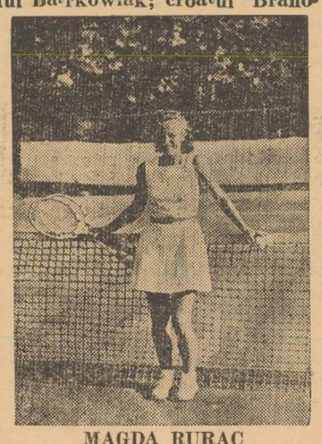

MAGDA RURAC

După ce se ocupă de performantele lui Asboth, Cucelli și Puncec și menționează că primul n'a suferit nici-o înfrângere pe tărâmul internațional, fapt care îl îndreptățește să fie în fruntea celor zece, d-l Schönborn scrie mai departe:

«Cel mai bun jucător român este, fără îndoială, Tănăsescu, un jucător extraordinar de mobil, cu foarte puternice lovituri și care are la activul său victorii asupra lui Pallada, Bawarowski, Goepfert și Eppler.

Rurac, despre care am pomenit mai sus, Schmidt și Caralulis sunt și ei jucători destoinici, însă nu de de clasa lui Tănăsescu».

In continuare, maiorul Schönborn, trece în revistă tennismenii bulgari, turci, apoi pe cei germani, francezi, elvețieni și spanioli, terminând cu următorul clasament: Asboth, Cucelli, *Tănăsescu*, Romanoni, Mitic, Koch, Gies, Pallada, del Bello, Gabory.

*

«Mult mai dificil este un clasament al doamnelor care au avut mai puține prilejuri de afirmare în afara hotarelor. Hilde Krahwinkel (Danemarca), Lily Alvarez (Spania), d-na Bossi, d-ra Florian, Weiwers (Luxemburg), Gorodetzki (Turcia), Dodile-Payot (Elveția), înaintea tuturor însă, *d-na Magda Berescu-Rurac*, stau pe primul plan. Dintre acestea, câteva, ca d-na Bossi, *d-na Rurac* și d-ra Florian, s'au dovedit a fi superioare celor mai bune jucătoare germane în frunte cu d-ra Käppel».

După cum se vede, jucătorii noștri de tennis se bucură de un frumos prestigiu peste hotare, aceasta datorită strălucitelor performanțe pe care le-au obținut anul acesta în întrecerile cu «cele mai bune rachete» din Europa.

S. Bonifaciu

Duminică dimineața, la ANEF

DUMITRU PANAITESCU și ION POPA atacă două titluri naționale

„Sindicatul maeștrilor de box" debutează pe tarâmul organizărilor pugilistice

Recent înființat, «Sindicatul maeștrilor de box din România» a reușit să strângă rândurile instructorilor sălilor noastre de box și aceștia — odată uniți — au pornit pe calea realizărilor. Astfel, pentru strângerea unui fond necesar funcționării, maeștrii au decis organizarea unui ciclu de reuniuni.

Prima gală din acest ciclu are loc Duminică dimineața la ANEF, cu un program ce cuprinde două campionate naționale profesioniste.

Titlul lui Ion Chiriac în pericol

Astfel, tânărul campion național muscă ION CHIRIAC își apără Duminică dimineața titlul cucerit în mod atât de strălucit, iarna trecută, în fața lui DUMITRU PANAITESCU-ZIGOTO.

E pentru prima oară când Chiriac își apără titlul și coincidența face ca challenger să-i fie cel căruia altădată i-a fost el challenger, adică Panaitescu-Zigoto.

Matchul se anunță disputat cu înversunare, cunoscut fiind faptul că Ion Chiriac se află în preajma perfectării unui match de campionat continental cu Urbinati și desigur că o înfrângere din partea lui Zigoto i-ar distruge toate proiectele.

Din Galați, însă, ne vin vești destul de îngrijorătoare pentru Chiriac Zigoto se antrenează intens și e mai decis ca oricând să-și recucerească sceptrul pierdut acum câteva luni. Și mai ales că recucerirea sceptrului i-ar aduce și satisfacția unei revanșe asupra lui Chiriac.

Putem dar afirma că titlul lui Chiriac, e în pericol.

Popa Ion atacă un titlu național

Abia la începutul carierei sale profesioniste, fostul campion amator ION POPA s'a impus de curând printr'o surprinzătoare victorie asupra timișoreanului ION ISTRATE. Această victorie cucerită în stil

ION POPA

de mare campion, l-a impus pe Popa în ochii cunoscătorilor noștri și astfel a fost perfectat matchul ION POPA — CONSTANTIN CIONOIU în joc fiind titlul național semi-mijlociu deținut de ultimul.

La prima vedere, ar părea că Popa e pus la o încercare prea grea. Inexact. Popa poate aduce Duminică, suporterilor săi, o satisfacție deosebită, devenind campoin. Cel puțin, astfel ne-a declarat convins, maestrul Toma Panaitescu care îl

(Continuare în Pag. III-a)

SIMATOC EXCLUS DIN CLUBUL CARMEN

COMUNICAT

Pentru acte ce rănesc adânc sentimentul de mândrie națională, și cari astăzi nu pot fi discutate, ci doar înfierate, facem cunoscut că, prin însuși gestul său de lepădare — jucătorul Simatoc Nicolae — născut pe pământul sfintei noastre Basarabii — s'a exclus pentru totdeauna din rândurile clubului Carmen — care îl repudiază și regretă amar, că a făcut cinstea unui astfel de element să-i poarte culorile — alături de coechipieri ce sunt cu adevărat românește!

Buc. 19 Oct. 1942.

Președintele clubului «Carmen»
I. D. MOCIORNIȚA, avocat

V. FORUL DACIA A JUCAT FRUMOS LA BRATISLAVA

... dar, obosită din cauza drumului, a pierdut de două ori

BRATISLAVA, 19. (Serviciul nostru special). — Echipa bucureșteană de basketball «Viforul Dacia» a sosit Sâmbătă de dimineață în localitate, — pentru a susține trei partide.

S. K. BRATISLAVA — V. DACIA 31-23

In aceiaș zi, formația bucureșteană a întâlnit pe S. K. Bratislava, campioana națională a Slovaciei. Gazdele au învins, după o luptă frumoasă, cu 31-23.

SELECȚIONATA BRATISLAVA — V. DACIA 27-20

A doua zi, oaspeții au întâlnit selecționata orașului Bartislava, în fața căreia au cedat cu 27-20.

Turneul a fost organizat sub patronajul d-lor Elefterescu, ministrul României la Bratislava; Tido Gaspar, șeful propagandei slovace și Covaci, primarul general al Bratislavei.

PARTIDE FRUMOASE

In general, matchurile au plăcut, echipa oaspe practicând un joc fair, plin de spectaculozitate. Obosită însă, din cauza drumului, se pare că nu și-a putut da întregul randament.